

Yunus Nacar

Beş Kilometre

“Hayat, bir ağacın gölgesi altında bir öğle uykusu kadar.”

Nehir Söyleşi

Söyleşi: Mustafa Özkan

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	7
ÇOCUKLUK YILLARI.....	11
ÜNİVERSİTE YILLARI.....	21
ÜNİVERSİTE SONRASI “HESAP UZMANLIĞI”	27
ASKERLİK VAKTİ.....	37
ÖZEL SEKTÖR, IŞIKLAR HOLDİNG DÖNEMİ.....	39
ÖFK Danışma Kurulları.....	48
Katılım Bankacılığının Misyonu.....	52
FAYSAL FİNANS DÖNEMİ.....	55
Faysal Finans’ın İlk Dönemi	56
Faysal Finans’ta Yolun Sonu.....	63
KUVEYT TÜRK DÖNEMİ	71
Anadolu Finans’ı Kurtarmak.....	77
Büyük Mücadele Başlıyor	83

YENİ DÖNEM	87
Türkiye Finans Katılım Bankası	88
İlk Teklif; NCB Satışı	95
Müşterilere Ziyaretler.....	98
ALBÜM	111

ÖNSÖZ

Dünyanın bidayetinden bugüne kadar geçirdiği tüm sosyal safahatın temel meselelerinden biri olan ekonomi, yani iktisat disiplini, bugün de insanlığı ve ülkeleri şekillendiren en büyük doktrinlerdendir. Yüzlerce yıllık geçmişe sahip kadim medeniyet anlayışımızın bize öğrettiği insan odaklı finansal felsefe ve öğretilerle iktisadi hayatımızı, paylaşım ve birlikte büyüme hedefleri doğrultusunda geliştirme yönünde çaba sarf ettik. Ülkemizde faiz esaslı yapılagelen bankacılık ve finans anlayışının aksine, inançlı bir grubun başlattığı bu İslami esaslı yolculukta Allah'ın lütfu ve inayetiyle bizler de yer aldık. 1980'lerin Türkiye'sinde elini taşın altına koyan yerli ve yabancı iş insanlarımızın ve bizlerin de içinde bulunduğu kadroların -Hz. Allah'a binlerce şükürler olsun ki- yaklaşık kırk yılın sonunda büyük bir iktisadi büyüklüğe ulaştığını görmek nasip oldu. Böyle mümtaz bir yapının içinde yer almak naçizane bir insan için büyük bir saadettir.

Artık günümüzde hem bankacılık ekosistemi içinde yer almış, uluslararası piyasalarda işlem ve itibar gören bir yapıya ulaşabilmiş hem de insanımızın takdir ve teveccühü ile müşerref olmuş, tasarruflarını inancına uygun bir yapıda değerlendirme imkânı bulmasını sağlamış bir Katılım Finans yapısı bizler için en büyük miras olacaktır.

Bu kutlu davada bu başarıların altında birlikte imzamız olan birçok politikacı, bürokrat, iş insanı ve çalışma arkadaşlarımız bulunmaktadır. Her birine ayrı ayrı teşekkürlerimi sunmak isterim.

Türkiye’de 1980’lerin başlarında insanımıza ve potansiyelimize inanarak Faysal Finans’ı kuran Kral Muhammed Faysal’a teşekkür ederken bir kez daha merhumu rahmetle anmak isterim. Aynı dönemde Albaraka Türk Grubu’nun ilk tohumlarını ülkemizde atan Şeyh Kâmil Bey’i de bu vesileyle, hayırla yad etmek isterim.

O yıllarda yaşanan büyük gerilimlerden ülkemizi felaha çıkararak ve ekonomimizin önünü açarken katılım bankacılığı çalışmalarının da başlamasına vesile olan 8. Cumhurbaşkanımız Turgut Özal’a da şükranlarımı sunarım.

28 Şubat sürecinin yaşandığı o zor yıllarda katılım bankacılığının mevzuatının geliştirilmesinde ve hukuki zemine oturtulmasında bizlere destek olan başta dönemin Başbakan yardımcısı Hüsamettin Özkan’a; o dönemde meclis koridorlarında bizlere yol gösteren dönemin Refah Partisi milletvekili Salih Kapusuz beyefendiye hususen teşekkür etmek isterim.

Kuveyt Türk’ün kuruluşunda ve gelişmesinde bizlere yol açan yabancı sermayedarlarımıza da şükranlarımı sunarım.

Anadolu Finans ve Family Finans kurumlarının sermayedarlarından Hacı Boydak ve Murat Ülker’e o dönemin şartlarında bizleri bu birleşmelerin kaptanlığına layık gördükleri ve bu sektöre verdikleri desteklerinden dolayı şükranlarımı sunarım.

İki kurumun birleşmesinden sonra katılım bankacılığının lider bankası hâline çok kısa bir sürede getirdiğimiz Türkiye Finans Katılım Bankası çatısı altında birlikte çalışma imkânı bulduğum Genel Müdür Yardımcısı arkadaşlarım ile bilhassa S. Zaim ve Nurreddin Can beylere teşekkür ederim.

Bu vesile ile çalıştığım tüm değerli kurumlarda birlikte mesai yaptığımız, güvenliğimizi sağlayan emekçi arkadaşımızdan yönetim

kurullarında görev yaptığımız dostlarımıza kadar herkese teşekkürlerimi sunarım.

Bu kitabın kaleme alınma sürecinde, benimle uzun sohbetler gerçekleştirerek konuşmalarımı kayda alan Mustafa Özkan beye de bu vesile ile bir kez daha teşekkür etmek isterim.

Böyle bir kitap çalışması projesini hayata geçirerek bizleri taltiflendiren Albaraka Türk Katılım Bankası yönetim kurulu üyesi ve genel müdürü Melikşah Utku beye; hatıralarımın sözden yazıya geçirilmesinde verdiği katkıdan dolayı Albaraka Türk genel müdür yardımcısı Süleyman Çelik beye, süreci baştan sona, büyük bir titizlikle takip eden Albaraka Kültür Sanat ve Yayıncılık şirketi genel müdürü Ahmet Faruk Çağlar beye şükranlarımı sunarım.

Sözlerin en güzeli ona ait olandır. “*O’ndan geldik Mutlaka O’na döneceğiz.*” Ahirete intikal etmiş başta aile büyüklerim ve bu yolculukta birlikte gayret sarf ettiğimiz çok değerli ilim insanları, Sabahattin Zaim hocam başta olmak üzere tüm ilim ve irfan dünyamızın büyüklerine ve Hakk’ın rahmetine kavuşan tüm çalışma arkadaşlarıma Hz. Allah’tan rahmet diliyorum.

ÇOCUKLUK YILLARI

İlk olarak, “Hikâye nasıl başlamalı?” diye sordum. Çünkü koca bir yaşam öyküsünü dinlemek üzere hazırlandığımda, başlangıcı nasıl yapacağımı kestirememiştim.

Yunus Bey gözlerini kıstı, kafasını biraz öne eğerek koltuğuna doğru yaslandı. Sanki biraz önce bizi karşılayan o naif insan gitmiş, yerine koca bir hayatı yüklenmiş bir adam gelivermişti. Sonra, içinden derin bir “Off!” çekerek kapıya doğru baktı. O an hissettim ki odanın içine karayağız, sıska bir delikanlı girivermişti. Bu delikanlı, Yunus Bey’in gözleri önünde öylece dikiliyordu. Yunus Bey ise gözlerini kapıdan ayırıyordu. Öylece ne kadar bekledik bilmiyorum.

Bu sırada biz, çaylarımızdan birkaç yudum aldık ve “O zaman çocukluğunuzdan başlayalım. Çocukluğunuz nerede geçti?” dedim.

Yunus Bey başını, uykudan yeni uyandırılmış da ne olduğunu anlayamamış gibi bana doğru çevirdi ve davudi bir sesle konuşmaya başladı:

Ben Yunus, 1951 yılında Kahramanmaraş’ın Yenice kale köyünde doğdum. Fakat doğum tarihim tam olarak bilmiyorum. 1950 de olabilir, 1951 de, hatta başka bir tarih de. Çünkü o yıllarda doğum tarihini kimse bilmezdi; sadece mevsim olarak ‘ekinler biçiliyordu veyahut tarlalar ekiliyordu’ şeklinde tarif edilirdi. Yıl, ay ve gün tam

olarak bilinmezdi. Benim nüfus cüzdanımda doğum tarihim 1954 olarak yazılıydı. Fakat ilkokulu bitirdiğimde yedi yaşında görünüyordum. Çok küçük yazılmışım, bu yüzden sonradan mahkeme kararıyla doğum tarihim 1951 olarak değiştirdik. O gün bugündür 1951 olarak kabul ediyorum ve öyle söylüyorum. Gün olarak da bilmediğimiz için 23 Nisan 1951 olarak yazıldı, yani çocuk bayramı günü...

Şimdi siz “Ben Yunus” diye başlayınca bunu bilhassa kullandığınızı tahmin ediyorum.

Evet. Şöyle düşünüyorum. Ben genel müdürken de Yunus’tum şimdi de Yunus’um. Her şey gitti, tüm unvanlar ve sıfatlar geride kaldı ama Yunus burada.

Şimdi her şeyden önce o yıllara ve Anadolu’ya dair bir şeyler söylemeliyim. Doğduğum yıllarda köyümüz, çok büyük bir yoksulluk içindeydi. Ben bir dağ köyünde doğdum ve orada büyüdüm. O dönem Kahramanmaraş’ın etrafında barajlar yoktu. Şimdi üç tarafında baraj var ve bu barajlar mevsimi de değiştirdi. O zaman çok kar yağardı. Zira köyümüz; üç, dört ay karla kaplı kalırdı. Köylüler sonbaharda tüm tedarikini yapar ve bir daha bahara kadar şehre gidemezlerdi.

Çocukluğum böyle zor bir ortamda geçti. Damlarımız topraklandı; kar evimizin damında birikirdi. Rahmetli babam ile birlikte karları temizledik. İnanın burnumda tütüyor o günler. Şimdi tekrardan dönebilsem o anlara diyorum, kara, soğuğa dahi özlem duyuyorum. Evimiz, ahırla beraber iki katlıydı. Altta ahır, üstte ise bizim evimiz vardı. Evimizin arkası, attığımız karlardan çatıyla eşit hâle gelirdi.

Yunus Bey konuşurken bir taraftan da gülümsüyor ve gözlerini ara ara kapının girişine kaydırıyordu. Sanki oradaki karayağız delikanlı onu izliyordu.

Böyle bir ortamda yedi yaşına geldiğimde okula başladım. Köyümüzde okul yoktu, hatta cami de yoktu. Cami ve okul yakı-